

Η τραγωδία του κου Draghi

Οι «ήσυχες μέρες του Αυγούστου» κάθε άλλο από ήρεμες δεν ήταν. Στις 8 Αυγούστου ο κ. Draghi, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), αναγκάστηκε, από τις καταστροφικές εξελίξεις στην Ιταλία και στην Ισπανία, να πει αυτό που κανείς «επίσημος» δεν τόλμαγε να πει έως τότε: *Ότι η ευρωζώνη κινδυνεύει με διάλυση.*

Βέβαια, όπως συμβαίνει πάντα με τους κεντρικούς τραπεζίτες, ο κ. Draghi κατασκεύασε έναν έξυπνο ευφημισμό ώστε να μην χρειαστεί να χρησιμοποιήσει την λέξη «διάλυση». Εφηύρε τον νεολογισμό «κίνδυνος μετατροπής» (convertibility risk) ο οποίος, όπως δήλωσε, εγκυμονείται αυτές τις μέρες στην ευρωζώνη. Μετατροπής; Τι εννοούσε; Εννοούσε την «μετατροπή» των τιμών από το ευρώ σε εθνικά ή νέα νομίσματα. Με άλλα λόγια, εννοούσε την διάλυση της ευρωζώνης. Και υποσχέθηκε ότι η ΕΚΤ θα κάνει «ό,τι πρέπει» για να ξεπεραστεί αυτός ο κίνδυνος.

Έξι μόλις μέρες μετά, στις 14 Αυγούστου, το πτωχευμένο ελληνικό δημόσιο εξέδωσε τριμηνιαία έντοκα γραμμάτια 4 δισεκατομμυρίων ευρώ. Με άλλα λόγια, εξέδωσε νέος χρέος δανειζόμενο αυτό το υπέρογκο ποσό (υποτίθεται) από τους ιδιώτες με επιτόκιο 4%. Ποιος ιδιώτης όμως είναι αρκετά τρελλός να δανείσει το πτωχευμένο κράτος μας; Τα γραμμάτια αυτά τα «αγόρασαν» οι εξαρτώμενες από το ελληνικό δημόσιο πτωχευμένες ελληνικές τράπεζες («εξαρτώμενες» στον βαθμό που το πτωχευμένο ελληνικό δημόσιο δανείζεται δεκάδες δις από την Ευρώπη για να τα δίνει στις τράπεζες). Με το που πήραν τα γραμμάτια αυτά, τα κατέθεσαν την ίδια στιγμή στην Τράπεζα της Ελλάδος, ως εχέγγυα, για δάνεια από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με επιτόκιο 2,75%. Και τι έκανε το δημόσιο τα χρήματα αυτά, τέσσερα ολόκληρα δις, τα οποία δανείστηκε ουσιαστικά από την ΕΚΤ, μέσω των ελληνικών τραπεζών; Την μερίδα του λέοντος (τα 3,2 δις) τα έδωσε στις 20 Αυγούστου στην ΕΚΤ αποπληρώνοντας έτσι κάποια ομόλογα που είχε στην κατοχή της η ΕΚΤ, για τα οποία μάλιστα η ΕΚΤ είχε καταβάλει μόλις 2,3 δις για να τα αγοράσει πριν 2 χρόνια περίπου. Αποδεχόμενη η κυβέρνηση αυτό το αλισβερίσι τραπεζών-ΕΚΤ-δημοσίου, με το οποίο αποπληρώθηκε η ΕΚΤ στο ακέραιο και με τρόπο που να θυμίζει κάτι μεταξύ τοκογλυφίας και πυραμίδας, η Ελλάδα έχασε το τελευταίο χαρτί άσκησης πίεσης προς την Ευρώπη για αλλαγές στην δανειακή μας συμφωνία που να καθιστούν την Ελλάδα ξανά βιώσιμη οικονομία.

Μια μέρα μετά από αυτό το προσκύνημα υποτέλειας στην ΕΚΤ και στον ανορθολογισμό, Παρασκευή ήταν αν θυμάμαι καλά, η κα Μέρκελ δήλωνε ότι η Ελλάδα θα παραμείνει στο ευρώ. Δυο μέρες μετά, την Κυριακή, το ίδιο είπε και ο κ. Hollande. Η κα Μέρκελ μάλιστα προέτρεψε όλους όσους μιλούν «άσχημα» για την Ελλάδα, και την απειλούν με εκπαραθύρωση από το ευρώ, να πάψουν. Πέραν του ότι μια τέτοια πρότρυνση ήταν περιέργη, καθώς προερχόταν από την πολιτικό που κατ' εξοχήν (από τον Οκτώβριο του 2011) απειλεί πως θα μας πετάξει εκτός ευρωζώνης, το μέγα ερώτημα τίθεται ως εξής: Είναι συνεπές αυτό

που είπε η κα Μέρκελ στις 21 Αυγούστου με την βαρύγδουπη δήλωση του κ. Draghi της 8^{ης} Αυγούστου, με την οποία κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για την διάλυση της ευρωζώνης (για τον «κίνδυνο μετατροπής», όπως τον χαρακτήρησε);

Ο κ. Draghi είναι ένας έξυπνος άνθρωπος:

- Γνωρίζει ότι η ΕΚΤ δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει επιτυχώς τα προβλήματα που προκαλεί στην ευρωζώνη το φάσμα του «κινδύνου μετατροπής» όσο η Ελλάδα παραμένει νεκροζώντανη και, μάλιστα, τείνει όλο και περισσότερο στο «νεκρό» παρά στο «ζωντανή».
- Γνωρίζει ότι ο μόνος τρόπος να νικήσει αυτόν το πόλεμο με τις αγορές είναι να αρθρώσει έναν πιστευτό λόγο, να αναγγείλει μια αξιόπιστη πολιτική, την οποία κατόπιν, βρέξει-χιονίσει, θα υπερασπιστεί βίαια και αποφασιστικά (κάνοντας χρήση του οπλοστασίου της ΕΚΤ).
- Γνωρίζει ότι κάτι τέτοιο δεν θα γίνει όσο από την μία η Ελλάδα αργοπεθαίνει εντός του ευρώ ενώ από την άλλη η κα Μέρκελ δηλώνει ότι η χώρα μας θα μείνει εντός του ευρώ. Όσο γίνεται αυτό, οι κερδοσκόποι θα στοιχηματίζουν ότι ο «κίνδυνος μετατροπής» είναι κάτι παραπάνω από υπαρκτός – ότι πρώτα θα αναγκαστεί, εκ των πραγμάτων και άνευ προειδοποίησης, σε έξοδο η Ελλάδα και μετά θα ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι των πτωχευμένων, έως ότου φύγει ακόμα και η Γαλλία.
- Γνωρίζει πως ο μόνος τρόπος να ακυρώσει τον «κίνδυνο μετατροπής» είναι είτε με την γρήγορη εκπαράθωση της Ελλάδας από την ευρωζώνη είτε με την πλήρη αλλαγή της δανειακής σύμβασης της Ελλάδας (έτσι ώστε η οικονομία μας να αναπνεύσει πραγματικά).
- Γνωρίζει, παράλληλα, ότι για την κα Μέρκελ είναι πιο εύκολο να κερδίσει τις εκλογές του 2013 ακρωτηριάζοντας την Ελλάδα από την ευρωζώνη παρά προσφέροντάς της μια πραγματική ευκαιρία ανάκαμψης.

Και εδώ έγκειται η τραγωδία του κ. Draghi: Παρά την ειλικρινή του διάθεση να ακυρώσει τον «κίνδυνο μετατροπής», γνωρίζει ότι τα χέρια του είναι δεμένα και η διάλυση της ευρωζώνης ελλοχεύει απειλητική όσο η Ελλάδα αργοπεθαίνει και η κα Μέρκελ επιμένει και πως η Ελλάδα θα μείνει στο ευρώ και πως το Μνημόνιο 2 είναι ιερό.